

„פנתרים“, ערבים ותיירות - באסיפה הראשונה של „הליגה להגנה יהודית“

נערת האגרוף קרול ביק, פעילת הליגה בארצות-הברית, כרגע בחופ"ש ב"ש, ישראל, יושבת, באסיפה, ליד שלט הליגה הנושא את סמל האגרוף בתוך המגן דוד, והסיסמא „לעולם לא עוד“.

מנהיג א': ניל רוטנברג, דובר הליגה והמנהיג המקומי, בהיעדר הרב כהנא, משיב את נפשו בארטיק תוצרת ישראל.

המחלקים כרוזים בין הנוכחים בדבר הפג"נת פנתרים קרובה. הם גם סוקרים את האירוע בעין מיקצועית, מגיעים למסקנה חד-משמעית: „באנו לראות מי זאת הליגה הזאת“, אומר פנתר צנום וארוך שיער. „אבל הם לא נראים כמו פונקציה

חידוש במדי צה"ל: שני צנחנים דתיים, סמל אברתם מרל ורב"ט פלג מבני-ברק, שבאו להשתתף, כאוהדי הליגה, באסיפה, עונדים על מדיהם, בניגוד לפקודות מטכ"ל, את סמל הליגה.

הבנייה-ליגה

ערבים זה לזה: קבוצת ערבים ירושלמים הצטרפו לאסיפה, ולשירים. הייתכן שהבינו שלא כהלכה את הסיסמא שעל שלט הליגה (תמונה עליונה משמאל) שהתנוסס במקום בולט בכנס: „ישראל — ערבים זה לזה“?

כ' שקט הוא רמש', החליטו פעילי הליגה להגנה יהודית בישראל. זמן רב מדי, לטעמם, לא שמעו עליהם ברחוב. הגיע הזמן לחזור ולהפגין נוכחות. במסע סירוסם רעשני, קראו הליגאים לירושלמים להצטרף אליהם לעצרת ול-קומז'ק, שנועדו להיערך בגן-העצמאות, ביום החמישי האחרון אחר-הצהרים.

מנהיג ב': שלמה סטופל, מטורונטו, קנדה, מפעילי הליגה המרכזיים. עלה לארץ לפני חודשיים, מתכוון אפילו להתגייס לצה"ל — אבל רק לארבעה חודשים, „כי הוא מבוגר כבר“. על כובע הסיירים האמריקאי שלו — סמל חיל רגלים של צה"ל וסמל הליגה.

גדולה. לא עושים רושם. קבוצת תיירות צעירות, שנקלעה לגן, מתעכבת גם היא. מאוינה לשירה ול-שיחות. „זאת הסעם הראשונה שאני שומעת שהאירגון הזה ישנו גם בישראל“, אומרת סטלה אקוקה, צרפתייה חמוזה בשורטס מיקרוסקופיים, חולצת טריקו צמודה עד כלות הנשימה ומשקפיים ענקיים. „זאת הפעילות שלהם בישראל? לעומת מה שהם עושים בניו-יורק, אני די מאוכזבת.“

ניל רוטנברג, דובר הליגה ונציגו בארץ הקודש של הרב מאיר כהנא, דווקא לא מאוכזב: „בתור אסיפה ראשונה, זו הצ'לחה גדולה“, קובע הוא. תוך כדי שיחה, הוא מגלה כי הבוס של הליגה, הרב כהנא, מתעתד, בבואו לישראל בחודש הבא, להקים התנחלות בשטחים. „אולם“, מסביר הדובר באותה נשימה, „לליגה אין שום עמדה פוליטית בשאלת הגבולות.“

אסיפת ההמונים נפתחה בשעה היעודה בהשתתפות ארבעה ליגאים והמישה סקר נים. כדי לאסוף יותר לקוחות, יצאו הליגאים למסע עיבוד מכירות ברחבי גן-העצמאות, כשהם קוראים ברמקול גדול לציבור הרחב להתאסף. המאמץ הועיל, במידה מסוימת. עשרה ילדים נטשו את משחקיהם, הצטרפו. כן הגיעו לשטח גם ארבע נידות, שהסתל-קו כלעומת שבאו: „חשבנו שיהיו פה מאות אנשים, אחרי כל הרעש שהם עשו“, הסביר אחד הסמלים.

הקבוצה הקטנה מתחילה לארגן שירה בציבור הקטן, בעיקר שירי מלחמת ששת הימים. עוברי אורח מתעכבים לרגע, ממשיכים בדרכם. קבוצת ערבים ממזרח העיר מוצאת עניין רב במתרחש, מתיי-שבת בחבורה. הליגה נועדה אמנם להגן על יהודים, אבל מי יודע, אולי יכול לצאת מזה משהו מעניין בכל זאת. למקום מגיעה קבוצת פנתרים שחורים,

מנהיג ג': צ'רלי ביטון, ממנ"ח, „הפנתרים ה-שחורים“, מחלק כרוז לאנשי הליגה.